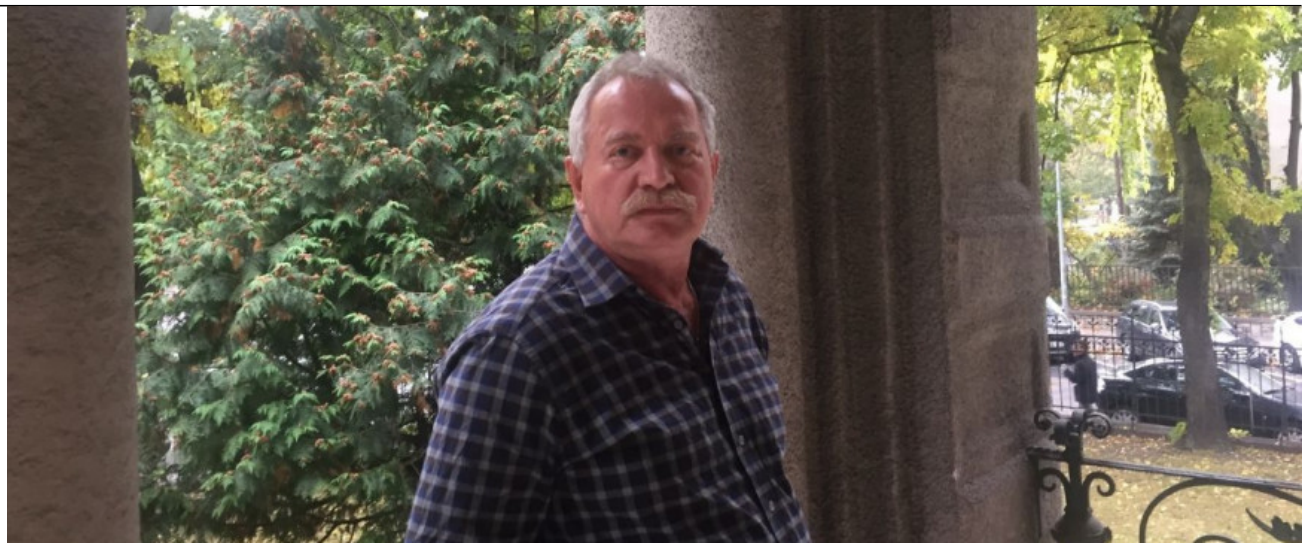


Bencsik András: Majdnem történelem

2022 december 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Józan ész, ne hagyj el!

Ez valahogy elkerülte a közfigyelmet. Volt róla szó, de valamiért mégsem lett bel?le történelem.

Pedig majdnem az lett, ám háromezer német rend?r hatalmas er?kkel lecsapott, és 130 helyen tartott razziát. Elfogtak több mint ötven embert, akiket azzal vádolnak, hogy már hosszú ideje készültek rá, hogy megdöntsék a jelenlegi német államot és egy másfajtát rendezzenek be.

A császárságot. Józan ész, ne hagyj el!

El?állították vélt vezet?jüket, egy régi nemesi család tagját is, bizonyos XIII. Henrik herceget, aki egy nyilvános beszédében nemrég azt mondta, Németország nem szuverén állam, csak egy fizetésre kötelezett vazallus ország. A magukat „birodalmi polgároknak” nevez? összeesküv?k azonban rajtavesztettek, puccsista szándékaikért súlyos büntetést kapnak. Okosan döntött a világmédia is: ne beszéljünk róluk. Nincs igazuk. Németország a demokrácia és a szólásszabadság hazája, és az sem igaz, hogy ne volna szuverén. A második világháború vége óta, azaz 77 éve ideiglenesen német földön állomásozó amerikai hadsereg köztudomásúlag emberbaráti szándékkal, ha jól emlékezünk, hat vasgyári munkás kérésére állomásozik német földön a következ? településeken (forrás: Wikipédia): Ansbach, Bad Aibling, Bad Kreuznach, Bamberg, Baumholder, Darmstadt, Friedberg, Garmisch, Geilenkirchen, Giebelstadt, Grafenwöhr, Hanau, Heidelberg, Hohenfels, Illesheim, Kaiserslautern, Kitzingen, Mannheim, Ramstein légibázis, Schweinfurt, Spangdahlem légibázis, Stuttgart, Vilseck, Wiesbaden és Würzburg.

Beszéljünk inkább arról, hogy lapzárta után csap össze a katari labdarúgó-világbajnokságon a francia és a marokkói válogatott. A franciáknak volt nagyobb esélyük a gy?zelemre, hiszen gyakorlatilag egész Afrikából válogathatták ki a legjobbakat saját echte francia legjobbjaik mellé, minek köszönhet?en a legutóbb is ?k lettek a világbajnokok. A marokkóiak mellett az szólt azon túl, hogy remekül fociznak, hogy hihetetlenül er?s, összetartó csapatuk eddig rendre meglepetést okozott. Az olvasó jelen sorok olvasásakor talán már ismeri a végeredményt.

De vajon ismeri-e már a hátteret is? Emlékezik-e arra, hogy amikor a marokkóiak legy?zték a sokkal er?sebbnek számító belga válogatottat, akkor híveik Belgium nagyvárosaiban örömükben egész éjjel törtek-zúztak és romboltak? És amikor Portugália válogatottját gy?zték le, akkor már a francia nagyvárosokban is kitört a tombolás? Igaz, amikor a franciák is továbbjutottak, akkor a lelkes francia drukkerek is beszálltak egy kis tomboló rombolásba az Avenue des Champs-Élysées-n.

Most azonban egymással csaptak össze. Franciák játszottak a függetlenségüket – viszonylagosan – pár évtizede elnyert marokkóiak ellen. Ami a sportpályán bírói segédlettel sportszer?en levezényelhet?, és egyet kell érteni azzal, hogy a politikának nem szabad a sport szent ligetébe beférk?znie, de mi a helyzet a drukkerekkel? És mi a helyzet a drámaian megváltozott demográfiai arányokkal?

Azon t?n?dtem e sorok írásakor, hogy miben reménykedjek, kinek a gy?zelme robbant ki kisebb káoszt? Lesz-e káosz? Meg tud-e bocsátani az egyik fél a másiknak? Nem a sportpályán, mert ott profik küzdenek, akik egyformán ismerik a gy?zelem és a kudarc ízét, hanem a francia és belga városok utcáin. Tudjuk, hogy a foci nagyszer? sport, de egyúttal a modern törzsi létfelfogás bázisa is. Mit kezdenek most egymással ezek a törzsek? Hol ér véget a sport, és hol kezd?dik a történelem?

Bencsik András - www.demokrata.hu



Ajánló